WALDORFSKI ZVON
št. 23, 2025/26
april 2026

Spoštovani starši!

Veliko noč - prvo nedeljo po prvi polni luni, ki sledi spomladanskemu enakonočju, povezujemo s kozmičnimi silami sonca. Lahko bi rekli, da je to trenutek, ko se prebudi duhovno življenje človeštva, podobno kot spomladi sonce zopet prebudi življenje v naravi.

Gaspari, Maksim, *Velikonočni zajtrk*, okrog leta 1940 (Vir: https://www.kamra.si/en/mm-elementi/velikonocni-zajtrk/)

Človeštvo se v tem skrivnostnem času odreši vsega zemeljskega, fizičnega, materialnega. Velika noč je torej zmaga duhovnega in praznovanje tega dogodka. Spomni nas, da življenje premaga smrt.

Velika noč pa ni le prebujanje sonca, ampak tudi ponovni vznik rastlinskega sveta. Seme, ki leži v zemlji, propada, da bi se lahko rodilo novo življenje in nova rastlina. Steiner pravi, da je seme, ki se žrtvuje za novo življenje, močan velikonočni simbol. Je žrtvovanje ene naravne faze za drugo.

Ko se v tem kaotičnem svetu oziram okrog sebe in vidim toliko trpljenja in nesmisla, se preprosto moram prepričevati, da se je svet rodil iz kaosa in da se bo tudi iz te norosti sveta rodilo nekaj novega.

Janika Plisson, urednica Waldorfskega zvona

MAREC

Utrinki iz 5. razreda

V marcu smo se potopili v svet rastlin. Spoznavali smo, koliko sončne modrosti so se naučile glive, alge, mahovi, lišaji, praproti, preslice, iglavci in cvetnice.

Seveda so cvetnice tiste, ki so se je naučile največ, saj znajo s pomočjo sonca, zemlje in zraka ustvariti korenine, steblo, liste, cvet in plod. Niso pa vse cvetnice enake. Nižje so enostavnejše, zato tudi spomladi prve pokukajo iz zemlje in nas zapeljejo s čudovitimi cvetovi. Zato se tako razveselimo zvončkov, žafranov, tulipanov in narcis.

Poleg spoznavanja rastlinskega sveta smo tudi vzgojili mikrozelenje redkvice in ga podelili z ostalimi učenci pri kosilu. Najbolj pa nas je veselilo opazovanje čudeža, ki se zgodi, ko seme vzklije. V kozarčkih smo imeli seme fižola in koruze. Vsak dan, ko smo vstopili v razred, smo stekli k oknu, da smo videli, kaj novega se je zgodilo pri kaljenju. Vse spremembe smo narisali in opisali v Dnevniku kaljenja fižola in koruze.

Šolarjem, staršem in vsem, ki nas imajo radi, smo predstavili razredno igro Kalevala. Trdo smo vadili besedilo in se učili, da glasbila razrednega orkestra ubrano

zazvenijo. Na koncu smo ponosno zapeli še svoje verze.

Konec meseca smo se odpeljali do Ljubljane, kjer smo v Waldorfski šoli Ljubljana, s pomočjo vaditeljev

preizkusili naše plezalne sposobnosti, ki nam bodo pomagale, ko se bomo odpravili v šolo v naravi.
V jutranjih urah smo se lotili načrtovanja gradnje. Merili smo,

risali načrte, sestavljali makete, razmišljali o orodju in materialu, ki ga bomo potrebovali, le gradili še nismo, ker se je vreme skisalo.

Besedilo: Marjeta Colarič
Fotografije: Marjeta Colarič, Boštjan Colarič

Utrinki iz 3. razreda

Tretješolci so v marcu pridno vadili poštevanko in kmetu pomagali

pripravljati kole za opore v vinogradu in na njivi – računali so do 100 in tudi čez s prehodom.

Marec je bil tudi čas ponovnega dela na šolskih gredicah. Pobrali so radič in ga naslednji dan pri malici pojedli. Pridno so gredice opleli, okopali in nato posadili solato, čebulo in zelje ter posejali redkvico in korenček. Redno spremljajo rast zelenjave.

Pri ročnih delih so se zelo trudili in spretno kvačkali oprijemalke, tulce za flavte in mrežaste vrečke.

Izdelali so knjigo stvarjenja, v katero so naslikali in zapisali vsak dan nastanka sveta.

Imeli pa so tudi čisto poseben obisk. V goste je prišla gospa Maja iz Tačk pomagačk s svojo kužiko in predstavila njuno delo.

Mizico letnih časov so krasili prelepi šopki, ki so učence spomnili, da se prebuja pomlad.

Besedilo in fotografije: Barbara Lobe

Utrinki iz 2. razreda

Marec je bil v drugem razredu zelo intenziven mesec. Pripravljali smo se na našo prvo razredno igro, Puškinovo Pravljico o ribiču in ribici.

Za dan žena smo za mame in babice izdelali voščilnice s papirnatimi tulipani, pa tudi zapisali preprosto praznično voščilo.

Pri ročnih delih smo začeli z vezenjem svojih prtičkov z motivi

gozdnih živali. Navdušenja za to delo kar ni bilo konec.

Še naprej smo vztrajno vadili zapis malih tiskanih črk in brali prve

besede. Vabilo staršem na razredno igro so otroci tako napisali kar

sami. Zapisi postajajo vedno bolj natančni in lepi.

Tulipani, ki smo jih pozimi zasadili v korita na šolskem dvorišču, bodo kmalu zacveteli.

Vedno si vzamemo tudi nekaj časa za oddih in igro, da potem delo lepo steče.

Besedilo in fotografije: Janika Plisson

Utrinki iz 1. razreda

V mesec marec smo vstopili še počitniško razpoloženi, ravno prav za nadaljevanje našega potovanja po kraljestvu števil. Narisali smo vsa števila do 12, nato pa preverjali, kako so urejene njihove omare, kjer smo nevede že računali. Tudi v ritmičnem krogu smo zbirali in delili orehe, jabolka in lešnike.

K nam je potihem prišla pomlad, ki se je prav tako pokazala na mizici letnih časov. Za mamice smo najprej naredili cvetlico iz črvička, spletenega z našimi vedno bolj spretnimi prstki. In ker smo imeli vaze, ki jim je bilo dolgčas brez pisane obleke, smo jih razveselili z oblekico iz svilenih papirčkov. Vazice polne ljubezni sedaj krasijo naše domove.

Pridni prstki so si sami izdelali tudi ovojnico, v kateri je miška shranila svoja semena in jih sedaj prešteva. Pomagajo ji palčki računalčki in mi.

Ker smo imeli ta mesec pouk v matični učilnici, so bili tudi odmori daljši. Igrali smo se na igrišču, pa tudi kaj zapeli v učilnici.

Besedilo in fotografije: Alijana Kržan

Ostali marčevski utrinki

V ponedeljek, 23. marca 2026, so imeli 1., 2. in 5. razred športni dan. Odpravili so se na Vinji Vrh, na poti pa so jih spremljali veter, oblaki, pa tudi malo sonca.

5. razred je tokrat ubral že malo zahtevnejšo pot, 1. in 2. razred pa

sta se na športnem dnevu lahko tudi malo podružila in hodila v skupnem koraku.

Ta dan je v šoli potekal NPZ iz slovenščine za 3. razred.

Igra 5. razreda — Kalevala

Kalevala je finski narodni ep, ki je povezal razdružene finske narode v enotno ljudstvo. Da je Kalevala ugledala luč sveta, je zaslužen Elias Lönnrot. Bil je zdravnik in jezikoslovec, predvsem pa strasten zbiralec ljudskega izročila. 16 let je potoval in zbiral verze. Večino poti je prehodil peš ali prepotoval s sanmi in bil večkrat lačen kot sit. Zbral je preko 22 000 verzov. Zapisoval je verze, ki so se jih pevci učili na pamet in so se do takrat prenašali le po ustnem izročilu. Na koncu je iz množice gradiva izluščil smiselno celoto in jo objavil kot Kalevalo.

V verzih Kalevale spoznamo, kako je po njihovem izročilu nastal svet, o pomembnih ljudeh in o bogovih. Pripovedka opisuje dve pokrajini, svetlo Kalevalo in temačno Pohjolo. Glavni junaki, ki jih srečujemo v zgodbah so: Väinämonen, Ilmarinen in Lemminkäinen. Väinämonen je bil moder starec, ki je pomagal ustvariti svet. Ljudje so ga častili zaradi modrosti, spretnega pesnikovanja in čaranja. Ilmarinen je bil spreten kovač, ki je skoval nebesni svod, zvezde, sonce in luno. Najbolj se je proslavil s tem, da je skoval sampo, skrivnostenmlin, ki narodu prinaša srečo. Tretji junak pa je bil zabavljač Lemminkäinen.

Učenci so lani ob koncu šolskega leta v spričevalih dobili verze o stvarjenju. V razredu smo jih obnavljali in hitro so jih znali na pamet. Septembra so poslušali in prebirali skrajšano verzijo Kalevale v prozni obliki, prirejeno za otroke. Tako so lažje razumeli zgodbe, jih obnavljali in zapisovali. V ritmičnem krogu smo se učili daljšo pesnitev Sampo. Ko sta se nam pridružila še glasbena učitelja Žiga Fabbro in Sanja Kaluđerović, pa je nastal razredni orkester, skupaj z naučenimi besedili pa razredna igra petošolcev, ki smo jo izvedli v sredo, 4. marca 2026.

Besedilo: Marjeta Colarič
Fotografije: Boštjan Colarič

Igra 2. razreda — Pravljica o ribiču in ribici

Napisal jo je Aleksander Sergejevič Puškin, in sicer leta 1833, temelji pa na Grimmovi pravljici Ribič in njegova žena.

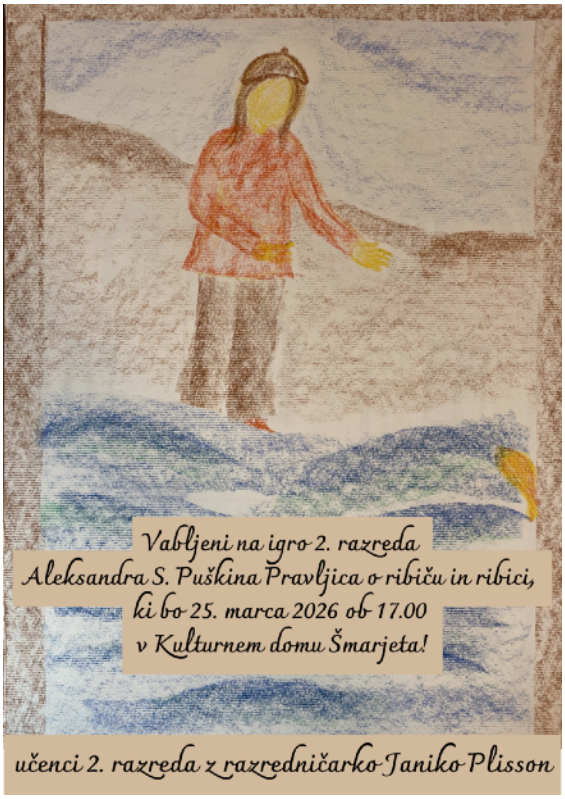

Vsi smo si kdaj v življenju zaželeli, da bi ujeli zlato ribico in da bi nam izpolnila največjo željo. Tako nekega dne starec vrže mrežo v morje in ujame zlato ribico, ki spregovori s človeškim glasom. Prosi za svobodo in mu obljubi bogato plačilo, a skromni ribič jo izpusti. Njegova žena, nezadovoljna z usodo, ga pošlje nazaj k sinjemu morju, najprej po novo korito, nato hišo, graščino in palačo. Medtem ko morje postaja vedno bolj nemirno in vedno bolj temno, tudi starka postaja vedno bolj kruta in pohlepna. Nazadnje želi postati morska kraljica, ki ji bo zlata ribica vdano služila. Morje tedaj pobesni v črnino. Ribica nič ne reče, le z repom udari po vodi in izgine v morsko globočino. Starec se vrne domov, kjer pred staro bajto spet sedi njegova starka z razbitim koritom.

Zgodba je za današnji čas še kako aktualna, saj se družba peha za materialnimi dobrinami, tako kot po njih hrepeni starka. Ne zna ceniti majhnih stvari, zato na koncu ostane brez vsega, prava sreča pa je biti zadovoljen z majhnim.

V sredo, 25. marca 2026, je drugi razred v Kulturnem domu Šmarjeta uprizoril razredno igro *Pravljica o ribiču in ribici*. Občinstvo so navdušili s svojim sproščenim in samozavestnim nastopom.

Besedilo: Janika Plisson
Fotografije: Miha Dežman

ŠOLSKI KOLEDAR

April 2026

Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek	Sobota	Nedelja
30	31 NPZ SLJ -3. r. športni dan - 1. in 2. r. Peto predavanje za starše	1	2	3 velikonočni petek - pouka prost dan	4	5
6 velikonočni ponedeljek	7	8 naravoslovni dan - 3. razred	9	10	11	12
13	14	15	16 naravoslovni dan - 3. razred	17	18	19
20 šola v naravi - 5. razred naravoslovni dan - 1. in 2. razred	21 šola v naravi - 5. razred	22 šola v naravi - 5. razred	23 šola v naravi - 5. razred	24 šola v naravi - 5. razred	25	26
27 dan upora proti okupatorju	28 prvomajske počitnice	29 prvomajske počitnice	30 prvomajske počitnice	1 praznik dela	2 praznik dela	3